

Концертна сезона 2016/17

Циклус концерата
камерне музике

Четвртак, 1. децембар 2016. године
Сала Београдске филхармоније у 19 часова

Театар у филхармонији

Писма композитора

Петар Иљич Чајковски

Глумци: **Владимир Алексић** и **Тамара Крцуновић**

Музичари Београдске филхармоније:

Мирослав Павловић, Мирјана Нешковић, Миљана Поповић-Матерни, Слађана Алексић, Тамара Живковић, виолине

Александра Дамњановић, Јелена Попин-Станошевић, виоле

Немања Станковић, Горан Мрђеновић, Небојша Мрђеновић, Дејан

Тимотијевић и Наташа Лишанин, виолончела

Ненад Свилар, контрабас

Слађана Гајић, клавир

Редитељ: **Никола Љуца**

Музичке нумере

Andante cantabile II став из Гудачког квартета бр. 1

Слађана Алексић, Тамара Живковић, виолине, Јелена Попин-Станошевић, виола,
Наташа Лишанин, виолончело

Јун (Баркарола) из албума *Годишња доба оп. 37а* за соло клавир

Слађана Гајић, клавир

***Pezzo capriccioso* оп. 62 за виолончело и клавир**

Немања Станковић, виолончело и Слађана Гајић, клавир

***Serenade melancolique* оп. 26 за виолину и клавир**

Миљана Поповић-Матерни, виолина и Слађана Гајић, клавир

Валцер-скерцо из *Souvenir d'un lieu cher* оп. 42 за виолину и клавир

Мирослав Павловић, виолина и Слађана Гајић, клавир

Арија Ленског *Куда, куда* из опере *Евгеније Оњегин*, аранжман за виолину и клавир Леополда Ауера

Мирјана Нешковић, виолина и Слађана Гајић, клавир

***Andante cantabile* (одломак из II става) из Симфоније бр. 5, аранжман Дерин Кулен за пет виолончела**

Немања Станковић, Горан Мрђеновић, Наташа Лишанин, Дејан Тимотијевић и Небојша Мрђеновић, виолончела

Елегија за гудаче у Ге-дуру

Слађана Алексић, Тамара Живковић, виолине, Јелена Попин-Станошевић, виола, Немања Станковић, виолончело и Ненад Свилар, контрабас.

Одломак из балета *Лабудово језеро*, сцена из свите оп. 20а у аранжману Шона Френклина Брауна за гудачки ансамбл

Мирослав Павловић, Мирјана Нешковић, Миљана Поповић-Матерни, Тамара Живковић, виолине, Александра Дамњановић, Јелена Попин-Станошевић, виоле, Немања Станковић, Горан Мрђеновић, виолончела и Ненад Свилар, контрабас.

Дугогодишње пријатељство постојано само у писаној речи.

Чајковски и Надежда Фон Мек су једно другом представљали највећи ослонац у свим животним околностима у периоду од тринаест година.

Меценство као заборављена реч; данас се та идеја своди на избегавање пореза.

Надежда Фон Мек делује као ексцентрик прошлог времена уместо снажна женска фигура која помаже Чајковском да се избори са својим депресијама и несређеном сексуалношћу и да упркос њима створи своја највећа дела.

Да ли су они ипак били у некој врсти интелектуалног брака, намерно неконзумираног и невиђеног?

Преко 500 сачуваних писмама смо претворили у један приказ емотивних и интелектуалних екстрема двоје посебних историјских фигура.

Никола Љуца

Никола Љуца, редитељ је рођен 1985. у Београду где је завршио Филолошку гимназију, одсек за класичне језике, а потом Филмску режију на Факултету драмских уметности. Учесник сарајевског *Talent Campus*-а, *Berlinale Script Station*-а и *Locarno Filmmakers Academy*. Године 2010. номинован је за награду фондације *Роберт Бош* за копродукцију. Његови филмови *Четвртак* и *Наредник* приказивани су на бројним међународним (Упсала, Тампере, Корк, Локарно, Лос Анђелес, Монреал, Париз, Копенхаген, Петроград, Москва, Кијев) и домаћим фестивалима на којима су освајали и награде. Радио је као кастинг директор и асистент режије на филмовима *Кругови* Срдана Голубовића, *У земљи крви и меда* Анђелине Џоли, *Поред мене* Стевана Филиповића, ТВ серијалима *Ја имам таленат*, *Икс-фактор*, *Ургентни центар* и као видео уметник у многим позоришним представама и пројектима на пољу савремене уметности. Љуца је аутор десетак краткометражних филмова. Његов први дугометражни играни филм *Влажност* је имао светску премијеру на Берлинском филмском фестивалу у програму *Форум* 2016. године, након чега је освојио све националне филмске награде и учествовао на још преко 20 међународних фестивала.

Владимир Алексић је рођен 1977. године у Зрењанину. Дипломирао је глуму на Академији уметности у Новом Саду. Непосредно после завршетка академије сели се у Италију на позив италијанског позоришта *Мотус*, са којима и данас сарађује. Са њима је урадио низ представа, а 2004. године пројекат *Rooms* добија награду за најбољи позоришни пројекат у Италији (Убу награда). Алексић сарађује и са Еленом Бући, Папијем Корзикатом, Лизом Натоли, Емом Данте, Мазбедом и др. У Србију се враћа 2008. године и од тада игра у редитељским остварењима Ивице Буљана, Никите Миливојевића, Иве Милошевић, Горчина Стојановића, Милана Нешковића и Стевана Бодрже. Активан је и као филмски и телевизијски глумац, а публика га памти и као водитеља серијала *Ја имам таленат*. Године 2016. урадио је своју прву ауторску представу *Другови, ја се ни сада не стидим своје комунистичке прошлости*.

Тамара Крцуновић је рођена у Србији, а одрасла је у Алжиру и на Кипру. Уписала је Факултет драмских уметности у Београду. На крају студија је добила позив од Националног конзерваторијума драмских уметности у Паризу, где је радила са својим професором филмске глуме Филипом Гарелом. У Паризу је углавном тумачила улоге попут Јулије у *Ромеу и Јулији*, Беатриче у *Много буке ни око чега* и Настјењеке у *Белим ноћима*. У Београду је највише радила у политички ангажованом позоришту. Од филмских ангажмана ту су улоге у кратком филму *Простор између нас* Маше Нешковић, а у играним филмовима појавила се у филму Лорана Буланжеа *Un An*, *Кориолану* Рејфа Фајнса, *La Dernière Plaine* Давида Депесевија и филму *Упркос снегу који пада* Шамим Сариф.